

Expedient: 482/15

Expedient de gestió: 2012/0442013.

El Consell Tributari, reunit en sessió de 18 de gener de 2016, coneixent del recurs presentat per D O i D JJFA, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- L'11 d'octubre de 2012, O i JJFA van deduir recurs contra la resolució del gerent de l'IMH desestimària de la sol·licitud que aquells van formular el 16 de febrer de 2012 per la qual pretenien que es reconegués que la transmissió d'uns immobles de la seva propietat aportats a la societat "J, SL", amb ocasió d'un augment de capital de la mateixa acordada en la Junta General celebrada el 31 de desembre de 2012, no meritava l'IIVTNU.

2.- De l'expedient resulta:

- a) Que els immobles al·ludits, situat un en el Carrer C... i l'altre en el carrer D... , pertanyien per meitat als recurrents.
- b) Que per articular la propietat conjunta d'ambdós immobles els copropietaris havien establert la comunitat de béns denominada FA, O i JJ, CB amb CIF
- c) Que fins a la seva aportació a "J, SA" la destinació única d'aquests dos immobles havia estat el seu arrendament a l'esmentada societat "J, SL" a fi que la mateixa portés a terme les activitats que constituïen el seu objecte social consistent en la guàrdia i custòdia de vehicles en règim de pupil·latge, el rentat i greixatge de vehicles i la reparació d'averies de vehicles, etc.
- d) Que els recurrents eren els dos únics socis d'aquesta companyia.

3.- Per fonamentar el seu recurs mantenen els recurrents que la transmissió dels immobles assenyalada no està subjecta a l'IIVTNU en virtut d'allò que es disposa a l'article 94 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març (d'ara endavant TRLIS) i a l'apartat 3 de la Disposició addicional segona del mateix, atès que, en la seva opinió, aquestes disposicions associen el gaudi del benefici tributari al fet que els immobles siguin afectes o estiguin integrats en una branca d'activitat –tal com diuen que aquí ocorre- i no al fet que sigui una branca d'activitat la que

constitueixi l'objecte de l'aportació. A fi de reforçar la seva al·legació refereixen la Consulta Vinculant V0001-04 de 28 de gener de 2004 de la DGT.

FONAMENTS DE DRET

ÚNIC.- L'única qüestió que es suscita en aquest recurs resideix a determinar l'abast del benefici fiscal relatiu a l'IIVTNU establert en l'apartat 3 de la Disposició addicional segona del TRLIS de 2004, aplicable per raons temporals al supòsit que ens ocupa, la qual estableix: *“No se devengará el Impuesto sobre el Incremento del Valor de los Terrenos de Naturaleza Urbana con ocasión de las transmisiones de terrenos de naturaleza urbana derivadas de operaciones a las que resulte aplicable el régimen especial regulado en capítulo VIII del título VII de esta ley, a excepción de las relativas a terrenos que se aporten al amparo de lo previsto en el artículo 94 de esta ley cuando no se hallen integrados en una rama de actividad.”*

Manifesten els recurrents, com hem indicat en els Antecedents, que les aportacions no dineràries efectuades a una societat i consistents en immobles, gaudeixen del benefici fiscal indicat amb la condició que aquests immobles estiguin o vagin a estar afectes a una activitat econòmica (integrats, si es vol en una branca d'activitat), i sense necessitat que allò que s'aporti sigui la branca d'activitat en la qual s'integren.

Doncs bé, aquesta interpretació no pot acollir-se.

En efecte, el benefici fiscal relatiu l'IIVTNU, reconegut per l'apartat 3 de Disposició addicional segona del TRLIS, s'estén de manera general a tots els fets imposables d'aquest impost (increment de valor dels terrenys posat de manifest en ocasió de la seva transmissió) que es produïrien quan es portés a terme una modificació estructural, la qual, d'altra banda, en virtut d'allò que es disposa en el Capítol VIII del Títol VII, gaudiria a més d'un règim tributari especial en matèria d'impost sobre societats.

Aquest benefici fiscal també s'estén a unes operacions singulars (aportacions no dineràries en general), assenyalades a l'article 94 del TRLIS, sempre que els immobles que es transmetin estiguin, en aquest cas, integrats en una branca d'activitat.

Una branca d'activitat, com disposa l'article 83.4 del TRLIS, és *“conjunto de elementos patrimoniales que sean susceptibles de constituir una unidad económica autónoma determinante de una explotación económica, es decir, un conjunto capaz de funcionar por*

sus propios medios”. Si s'aporta una branca d'activitat, des del punt de vista societari l'entitat beneficiària rep una aportació no dinerària, doncs aquesta és la categoria a la qual pertanyen les branques d'activitat. L'article 94 del TRLIS es refereix a tot gènere d'aportació no dinerària, però el benefici fiscal en matèria d'IIVTNU només es dona quan es transmeten immobles integrats en el conjunt d'elements que constitueixen una branca d'activitat.

Els recurrents tracten de fer un joc de paraules per sostenir que el benefici fiscal de referència no requereix que l'aportació no dinerària efectuada hagi de ser la d'una branca d'activitat. Concedeixi's, però el que no sembla discutible és que ha de transmetre's un conjunt d'elements que, bé en seu dels transmissors, bé en seu de l'adquirent, sigui “susceptible” de constituir una unitat econòmica autònoma. I res d'això es produeix aquí.

Aquí únicament es transmeten dos immobles. L'activitat econòmica que es porta a terme és la desenvolupada pels recurrents, mitjançant la societat “J, SL”, de guàrdia i custòdia de vehicles en règim de pupil·latge, el rentat i greixat de vehicles i la reparació d'averies de vehicles, etc. que constitueix l'objecte social de la societat. El transmès no és un conjunt patrimonial que en la comunitat de béns de procedència constitueixi una explotació econòmica capaç de funcionar per mitjans propis, doncs sembla excessiu descriure així el fet d'haver estat sempre llogats els immobles a la societat “J, SL” a fi que aquesta compleixi amb les activitats constitutives del seu objecte social.

En el cas que ens ocupa tot és més aviat un simple canvi en el títol jurídic en virtut del qual, sense solució de continuïtat, la societat “J, SL” posseeix i gaudeix els immobles necessaris per dur a terme la seva activitat (primer com arrendatària, després com propietària). En altres termes, es tracta d'una simple aportació no dinerària, contemplada efectivament en l'article 94 del TRLIS, que consent aplicar el règim especial de l'impost sobre societats, en cas que correspongui, però no el benefici tributari en relació a l'IIVTNU pretès.

A més, és això últim el que se sosté en la Consulta Vinculant V0001-04 de 28 de gener de 2004, aportada pels recurrents, ja que en ella es contempla l'aportació d'uns immobles a la societat que els havia posseït fins a aquest moment en règim d'arrendament, limitant-se a reconèixer la DGT l'aplicació al cas del règim tributari especial de l'impost de societats en virtut d'allò disposat en l'article 94 del TRLIS, sense pronunciar-se sobre si la transmissió dels immobles està subjecta o no a l'IIVTNU.

En realitat, acollir l'al·legació dels recurrents seria admetre que l'apartat 3 de la Disposició addicional segona en comptes de dir que no gaudiran del benefici fiscal les transmissions de terrenys “*cuando no se hallen integrados en una rama de actividad*”, estaria dient “*cuando no se hallen afectos, o vayan a estar afectos, a una actividad*”, la qual cosa a més d'oposar-se al significat dels seus termes literals, contradiria la lògica d'aquest benefici en la resta de supòsits.

Per la qual cosa,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs